

ÖT HALLGASSÁTOK!

„Uram, örömmel látom, hogy az Egyház felé tekint azoknak a szemé, akik ma az igaz békét keresik. Ezekben a zavaros időkben ő az igazság legerősebb bástyája. Világítótoronyként sugároz igazságot és szeretetet a háborgó világra; mert te alapítottad, aki maga vagy az igazság és a szeretet. Uram, ajándékozz meg az Egyházzal iránti őszinte engedelmesség szellemével! Örömmel vállalom, hogy az Egyház vezessen engem. Aki az Egyházat hallgatja, téged hallgat, Uram. Nem lehetek a te tanítványod, ha nem engedelmeskedem.“ (Lelotte: Beszélgetés a Mesterrel)

„Uram, te engem, mint a férj fiatal feleségét, ismeretlen házba vettél, ahol a férj anyja dirigál. Az Anyaszentegyház házába vittél, hogy ott éljek teveled. A fiatalasszonynak a napával kell élnie, és annak a törvénye sokszor keményebb, mint a férjéé. Van úgy, hogy többet parancsol, mint kellene. Visszaél korával, tapasztalatával, tekintélyével, respektusával. Kis menyé fél tőle. Nem mer a maga módján lélegzeni mellette. De férje iránti szeretetéből csendesen aláveti magát. Én is így vagyok, Uram Istenem, alig merek az Anyaszentegyházban önmagam lenni. Félek. Félek emberi kezétől, amely erős és kemény. De a te szeretetedből, Uram, mindent megteszek, amit akar.“ (Marie Noel)

Két szöveg, kétféle megközelítés, kétfajta látás. Mind a kettő századunkból. Melyik az igaz? Nyilvánvalóan mind a kettő. Korok, emberek, esetek szerint változóan. Aszerint, hogy az egyházi vezetőkben az emberi — sokszor bűnös elem jut-e túlsúlyra, vagy az isteni sugárzik át. A megrendítő az, hogy mind a két gondolatmenet ugyanabban cseng ki: Isten iránti szeretetből engedelmeskedem egyházzam vezetőinek. Mert Ő akarta az Egyházat, és vállalta a vele járó összes kockázatot.

Ez a számunk azzal foglalkozik: *miért kell az Egyházza hallgatnunk és mire (pontosabban: Kire) kell benne hallgatnunk.* Nemeshegyi Péter bevezető cikkében nyomon követi Jézusnak, az Isten egy szavának útját hozzánk, földi életétől az egyház keletkezésén és a biblia lerögzítésén át az egyes emberig, s megvilágítja a Szentírás, szenthagyomány és a tanítóhivatal szerves és szükségszerű egységét. Tanulmányaink ezután hármass csoportba tagolódnak. Isten szavát mindenekelőtt a Szentírásban halljuk. Farkasfalvy Dénes az írások és az Egyház viszonyát tárgyalja. Figyelemreméltó cikkének dinamikája: a két tényező nem egymás mellett áll, hanem kölcsönösen szüli,

alakítja, áthatja egymást, mind a kettőben ugyanaz a Krisztus működik. A tanulmányok következő csoportja a korunkban legtöbbet vitatott kérdést: az egyházi tekintély kérdését veszi szemügyre. A „hívő egyház — tanító egyház” témát Alszegehy Zoltán, a Gregoriana dogmatikusa „római szemmel”, Boór János müncheni főiskolai tanár „laikus szemmel” vizsgálja. Együkük sem arról ír, amit az olvasó a cím után várna. De P. Alszegehy cikkét olvasva beleéljük magunkat az Egyház történelmébe, megismerünk sok érdekes szempontot, és „gyanút fogunk a tulajdon ítéletünk csalhatatlansága felől”. Aki pedig Boór János nem éppen könnyű tudománytörténeti-filozófiai gondolatmenetét végig követi, az megerősödik alaptételében: a „tanító” és a „tanuló” egyház egy és ugyanaz a hívő egyház, azért „keresztény közösség és hit csak a mi szolgálatunkkal folytatódhat és bontakozhat ki”. Végül Franz Dandernak, az innsbrucki egyetem ny. professzorának a teológiai bizottság tétéleit ismertető írása ismét egy napjainkban erősen előtérben lévő témát, a tanítóhivatal és a teológusok viszonyát veszi szemügyre, megszívlelendő tanulságokkal szolgálva mind a kétfelé.

Az egyházra és az egyházi tekintélyre vonatkozó kérdések nem utolsó sorban azért élesedtek ki napjainkban annyira, mert az ökumenikus mozgalom fejlődésével sokfelől kerültek ostrom alá. „Méltó és igazságos”, hogy tanulmányaink harmadik részében az ökuménéről is szóljunk. Waigand József a mozgalom történetét vázolja, Békési István pedig egyik nagy apostolának, Bea bíborosnak életét és jellemét írja le. A szentírástudós, az egységtilkarság vezetője mintegy személyében sűríti össze a kérdésünkkel kapcsolatos témákat, problémákat, de a megoldás útját is.

A tanulmányok keretében nem jutott már hely arra, hogy külön foglalkozzunk a pápai primátussal. Ezt a hiányosságot hivatott valamennyire pótolni „Az Egyház szava” rovatban az „Evangelii nuntiandi” kezdetű apostoli buzdításból vett néhány idézet, valamint az egyház-átya-szemelvények.

Számunkat az Egyház két nagy alappilléreinek, Péter és Pál apostolnak ünnepén bocsátjuk útnak. „Aki az Egyházat hallgatja, Téged hallgat, Uram. A te szeretetedből, Uram, mindent megteszek, amit akar.”